

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.I...37.346/2019/14. szám

A tanács tagjai: Dr. Patyi András a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: felperes neve
(...)

A felperes képviselője: Dr. Kulcsár István párfogó ügyvéd
(...)

Az alperes: Egyenlő Bánásmód Hatóság
(1013 Budapest, Krisztina krt. 39/B.)

Az alperes képviselője: Dr. Varga Judit kamarai jogtanácsos

Az alperesi beavatkozó: Kereskedelmi és Hitelbank Zrt.
(1095 Budapest, Lechner Ödön fasor 9.)

Az alperesi beavatkozó képviselője: Ormai és Társai CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang LLP Ügyvédi Iroda (...; eljáró ügyvéd: dr. Szilas Péter)

A per tárgya: esélyegyenlőségi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 106.K.700.062/2018/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.062/2018/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek és az alperesi beavatkozónak 70.000 (hetvenezer) - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A párfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt kérelmet terjesztett elő az alperesnél. Arra hivatkozott, hogy a beavatkozó 2016. április 25. és június 29. napja közötti időszakban megtagadta számára a fiókjaiban a személyes ügyintézést, a megjelenései alkalmával az ún. pánikgomb megnyomásával értesítette a biztonsági szolgálatot, megakadályozva ezzel az ügye elintézését, továbbá az általa benyújtott írásbeli panaszokra sem adott választ. A felperes a diszkriminációval érintett védett tulajdonságaként az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXX... törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8. § b) pontja szerinti vélt faji hovatartozását jelölte meg. Álláspontja szerint a beavatkozó azért nem biztosítja számára a fiókjaiban az ügyintézést, és azért nem válaszol a panaszbeadványaira, mert zsidó származásúnak véli. Állításának alátámasztására - többek között - hivatkozott a beavatkozó bankfiókjában 2016. október 4-én történetekre, amikor közte és a bankfiók biztonsági őre között szóváltás zajlott, melynek alkalmával a biztonsági őr távozásra szólította fel. Ekkor a felperes azon kijelentésére, mely szerint „Nem a Szálasi rémuralomban élünk!”, a biztonsági őr részéről az „Az a szerencséje magának.” (...) „Már rég eltemették volna.” mondatok hangzottak el.
- [2] Az alperes a 2017. október 27-én kelt EBH/470/15/2017. számú határozatában a felperes kérelmét elutasította. A becsatolt hanganyag alapján rögzítette, hogy a felperes a beavatkozó által működtetett bankfiókot ügyintézés, illetve panasz leadása céljából kereste fel, majd ennek során a bankot mások jelenlétében hosszasan, igen durva kritikával illette, eközben sértegetve a jelen lévő és jelen nem lévő munkatársait, köztük a biztonsági őröket is. A beavatkozó munkatársai udvarias hangnemben próbálták rávenni, hogy a panaszát adja le és távozzon a bankból, azonban a felperes ennek nem tett eleget, folyamatosan provokatív magatartást tanúsított. Az alperes határozati álláspontja szerint az egymás sértegetésére használt kifejezések elhangzása önmagában nem alapozza meg a vélt védett tulajdonság fennállását. A perbeli esetben nincs szó arról, hogy akár a biztonsági őr, akár a beavatkozó alkalmazottai részéről bárki a felperes faji hovatartozására utaló kifejezést használt volna, a biztonsági őről elhangzott mondat a felperestől elszenvedett inzultálásra, provokálásra adott - védett tulajdonságtól független - emberi reakció volt.
- [3] A beavatkozó eljárás során tett nyilatkozatát is értékelve hangsúlyozta, hogy a felperes és a beavatkozó között évekre visszanyúló, elmérgesedett konfliktushelyzetet és a felek erre adott kölcsönös reakcióit a felperes által hivatkozott beszélgetés nem teszi diszkriminációs jellegűvé. A tényállás másik elemével, a hátrány okozásával kapcsolatban rögzítette, hogy a felperes feltétlenül kiemelkedik a beavatkozó átlagos ügyfelei sorából, ezáltal speciális helyzetbe került, így nincs összehasonlítható helyzetben a bankfiókban ügyeiket intéző többi ügyféllel. Összességében nem a felperes valamely védett tulajdonsága, hanem a közte és a beavatkozó között évek óta fennálló, elmérgesedett konfliktushelyzet vezetett a felperes által kifogásolt magatartáshoz. A megtorlás tényállás szintén nem állapítható meg, mert a sérelmezett magatartást nem előzte meg diszkriminációs panasz.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes keresettel élt az alperesi határozat ellen, melyben eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozott. Állította, hogy beavatkozó általános elvárhatóság követelményével ellentétes, jogszerűtlen intézkedéseivel szemben indokolt, okszerű és arányos bírálatot fogalmazott meg. Sérelmezte, hogy a beavatkozó a mai napig nem kért tőle bocsánatot. Álláspontja szerint az alperes a határozatában tévesen, részleghajlóan és egyoldalúan mutatta be a

2016. október 4-én történtek. Kifogásolta, hogy az alperes az előterjesztett bizonyítási indítványainak nem adott helyt. Jogi álláspontja szerint az alperes elismerte a védett tulajdonsága fennállását, a vele összehasonlítható helyzetben lévő csoport hiányát pedig megalapozatlanul állapította meg. Érvelése szerint a beavatkozó felelősségét bizonyítják a vele szemben a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB), a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: NAIH) előtt indult eljárások, valamint a folyamatban lévő büntetőeljárás is. A kereseti állításai alátámasztására tanúbizonyítást, a biztonsági kamerák felvételének bekérését, a Budapesti ... kerületi Rendőrkapitányság és az MNB megkeresését indítványozta.

[5] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte fenntartva a határozatában foglaltakat.

[6] Az alperesi beavatkozó - csatlakozva az alperes által előadottakhoz - a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[7] A törvényszék a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[8] Az elsőfokú bíróság a felperes - alperesi ellenkérelem hatálytalanságára és a beavatkozó szabályszerű meghatalmazásának hiányára vonatkozó - eljárási kifogásait alaptalannak értékelte.

[9] Az ügy érdemében megállapította, hogy az alperes a vonatkozó jogszabályok helytálló értelmezése és alkalmazása alapján helyesen tárta fel az ügyben irányadó tényállást, okszerűen értékelte a beszerzett bizonyítékokat, a felperes kérelmét, az általa becsatolt hanganyagokat és dokumentumokat, valamint a beavatkozó által tett nyilatkozatot, és mindezekből törvényes és megalapozott jogi következtetéseket vont le. Az elsőfokú bíróság ítéleti álláspontja szerint annak a megállapításához, hogy a jogsértés elkövetője valamely vélt vagy valós védett tulajdonságot feltételezve alkalmaz hátrányos megkülönböztetést a sérelmet elszenvedő féllel szemben, szükséges, hogy e tulajdonság fennállásáról bizonyítottan konkrét feltételezése, illetve tudomása legyen, azt a jogsérelmet szenvedett fél jellemzőjének tartsa. Mivel a beavatkozó jogi személy, így esetében e meggyőződésnek a törvényes képviselői, azaz a bank vezetői tekintetében kell fennállnia. A rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelve rögzítette, hogy a felperes volt, aki a bankfiókban tartózkodásának ideje alatt a faji hovatartozást érintő utalásokat tett a „nácibank”, továbbá „Szálasi-korszak” kifejezések használatával, a biztonsági őr válasza pedig egy, védett tulajdonságtól független emberi reakciónak tekinthető. A felperes álláspontja azért sem fogadható el, mert a sérelmezett kijelentést nem a beavatkozó alkalmazottja, hanem a vele szerződéses jogviszonyban álló vagyonvédelmi cég biztonsági őre tette.

[10] A megállapítottakból a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az Ebktv. 8. § b) pontjában meghatározott diszkriminációs tényállás egyik konjunktív eleme hiányzik, így az, hogy a beavatkozó a felperesről valamely vélt védett tulajdonságot feltételezett volna. Ennek hiányában pedig fel sem merülhet a hátrányos megkülönböztetés lehetősége. E tényen nem változtatnak a felperes által az alperes felhívására megjelölt további incidensek, illetve azokról készült hangfelvételek sem, mert azok esetében vagy nem jelenik meg a faji hovatartozás kérdése, vagy arra maga a felperes utal provokáló stílusban („Maga náci?”).

[11] A törvényszék az ítéleti megállapításainak alátámasztásaként utalt az azonos felek között folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban hozott kúriai ítéletre (Kfv.VI.37.986/2017/12.). A

felperes bizonyítási indítványait, mint a jogvita elbírálása érdekében szükségtelen bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság mellőzte.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelmek

- [12] Az ügyben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet alperesi határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, harmadlagosan a megállapított perköltség összegének mérséklését kérte.
- [13] Jogszabálysértésként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság téves jogértelmezés folytán állapította meg, hogy nem rendelkezik az Ebktv. 8. § b) pontja szerinti védett tulajdonsággal, az ítélet sérti az Ebktv. 19. § (1) bekezdés b) pontját. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 3. § (2) bekezdés b) pontját és 5. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat. Álláspontja szerint a biztonsági őr tanúkenti kihallgatását jogszerűtlenül mellőzte mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság annak a megállapítása végett, hogy a rasszista, antiszemita kijelentései - melyek többet jelentenek egy emberi reakciónál - milyen indíttatásból hangzottak el. Nélkülözhetetlen lett volna továbbá A...né E... M... cégjegyzésre jogosult személy kihallgatása, aki a szóban forgó (2016. október 4-i) esetben jelen volt, és „csak mosolygott”. Állította továbbá, hogy a hangfelvételek igazságügyi szakértő által történő megvizsgálásának és a kamerafelvételek bekérésének mellőzése miatt a tényállás tisztázatlan maradt. Mivel a biztonsági szolgálat a beavatkozó megbízása és utasításai szerint jár el, ezért mulasztott a törvényszék azzal is, hogy a hatályos megbízási szerződést nem kérte be.
- [14] Álláspontja szerint súlyosan jogsértő az elsőfokú ítélet azért is, mert szó szerinti idézetet tartalmaz egy olyan kúriai ítéletből, amelyet az alperes csak az ítélet kihirdetését követően, 2018. december 13-án csatolt, ezzel az elsőfokú bíróság „időn túl vett figyelembe perdöntő információt”.
- [15] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a beavatkozóval elmérgesedett viszonyát próbálja diszkriminációs ügyként beállítani, alaptalanul. Előadta, hogy sem a közigazgatási határozat, sem az ítélet nem tartalmaz megállapítást a felperes Ebktv. 19. § (1) bekezdés b) pontja szerinti valószínűsítési kötelezettségével kapcsolatban, ezért e jogszabálysértés megjelölése értelmezhetetlen. Mint ahogyan nem foghat helyt a Ket. rendelkezéseinek megsértésére hivatkozás sem, figyelemmel arra, hogy a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) szabályai szerint jár el. Megjegyezte, hogy a támadott ítélet jogszerűen hivatkozhatott a korábban kelt kúriai ítéletre, függetlenül attól, hogy azt az alperes becsatolta-e.
- [16] Az alperesi beavatkozó a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felülvizsgálati eljárásban nincs helye sem bizonyítás felvételének, sem a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének, márpedig a felülvizsgálati kérelem pontosan erre irányul. Álláspontja szerint megalapozott az az ítéleti megállapítás, mely szerint a hangfelvétel(ek) tartalma nem alkalmas arra, hogy a párbeszéd(ek)nek esélyegyenlőségi jelleget adó vélt védett tulajdonságot keletkeztessen. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek a vele, valamint számos fióki munkavállalójával és tisztségviselőjével szembeni sorozatos, durva megnyilvánulásaira, valamint a rendeltetésszerű fióki működéssel összeegyeztethetetlen, rendzavaró magatartás-sorozatra tekintettel a fennálló szerződéseit felmondta, pénzügyi szolgáltatást a részére nem nyújt.

Megjegyezte, hogy abban a fiktív esetben, ha a felperes bankfiókokban való kiszolgáltatásának megtagadása mögött bármilyen, vélt védett tulajdonsággal kapcsolatos megfontolás állna (amiről szó sincs), akkor az is nyilvánvaló, hogy korábban sem létesített volna vele szerződéses kapcsolatot és a fiókban történő ügyintézés lehetőségét számára soha nem biztosította volna. Hivatkozott a Kúria fent megjelölt ítéletében foglaltakra, mely szerint a felperes és a biztonsági őrök közötti konfliktus nincs közvetlen összefüggésben a beavatkozó működésével. Hangsúlyozta, hogy a felperest a kizárólag rá jellemző, szélsőséges magatartása kiemeli az átlagos panaszosok sorából, nincs tehát olyan személy, vagy csoport, akivel vagy amellyel összehasonlítható helyzetben lenne.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [18] A régi Pp. 275. § (1)-(2) bekezdései szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló adatok alapján a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, kivéve, ha a pert hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen meg alakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok áll fenn.
- [19] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helyálló jogi következtetésre jutott, ítéleti indokaival a felülvizsgálati bíróság maradéktalanul egyetért. Az elsőfokú bíróság feltárta, egymással összevetette, értékelte, mérlegelte a rendelkezésére állt bizonyítékokat és az azt cáfolni kívánó felperesi előadásokat, a mindezekből levont következtetése okszerű és megalapozott. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra hivatkozással a Kúria az alábbiakat emeli ki.
- [20] A Kúria kiemeli, hogy a jelen eljárás tárgya az alperesi határozatot felülvizsgáló elsőfokú ítélet, a rendkívüli jogorvoslat kereteit ez jelöli ki. Ebből következően a felperes által a felülvizsgálati kérelemben és a felülvizsgálati tárgyaláson hivatkozott, más, nem az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését vizsgáló eljárásokban (MNB, NAIH) született döntések, az alperesi határozat jogszerűségéről határozó elsőfokú ítélet felülvizsgálata során relevanciával nem bírnak.
- [21] A felperes felülvizsgálati kérelme szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Ket. 3. § (2) bekezdés b) pontját és 5. § (1) és (2) bekezdését. A Kúria e hivatkozásokkal kapcsolatban hangsúlyozza, hogy az elsőfokú ítélet kizárólag olyan, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés alapján volt érdemben felülvizsgálható, amely jogszabályhelyet az elsőfokú bíróság egyáltalán megsérthet. Nem tartoznak ezek közé a Ket. megjelölt rendelkezései, mert ezek a szabályok a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkoznak, a régi Pp. eljárásjogi keretei között eljáró bíróság e rendelkezéseket nem sérthette meg.
- [22] A felperes a felülvizsgálati kérelem benyújtását követően előterjesztett beadványában már azt állította, hogy a törvényszéknek a fenti Ket. előírások alperes általi megsértése miatt kellett volna a közigazgatási határozatot hatályon kívül helyeznie, melynek okán az elsőfokú ítélet a régi Pp. 221. §-ába ütközik. A Kúria hangsúlyozza, hogy a régi Pp. 273. § (5) bekezdése tiltja, hogy az előterjesztő fél utóbb a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat megváltoztassa. A felülvizsgálati kérelemben nem említett jogszabálysértésre és indokra a kérelem előterjesztője utóbb nem hivatkozhat, ezért a Kúria a felperes fent megjelölt, módosított hivatkozását nem vizsgálta.

- [23] A felülvizsgálati kérelem a fentieken túl pusztán megjelölte az Ebktv. 19. § (1) bekezdésének b) pontját, amely a jogsérelmet szenvedett fél valószínűsítési kötelezettségét szabályozza. A felperes azonban elmulasztotta jogi indokolással ellátni e hivatkozását, nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság miként sértette meg a megjelölt törvényi rendelkezést, ezért jogszabálysértés e körben sem volt megállapítható.
- [24] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli esetben hátrányos megkülönböztetés nem valósult meg, mert az Ebktv. 8. § b) pontjában meghatározott diszkriminációs tényállás egyik konjunktív eleme eleve hiányzik, így az, hogy a beavatkozó a felperesről valamely (vélt) védett tulajdonságot feltételezett volna.
- [25] Az egyenlő bánásmód megsértésével kapcsolatban a törvény valamely valós vagy vélt védett tulajdonságon alapuló különbségtétellel szemben biztosít védelmet, azaz amikor az érintett egy adott csoporthoz való tartozás (vélt tartozás) miatt szenved hátrányt. A Kúria hangsúlyozza, hogy a perbeli esetben a felek egymással szembeni ellenszenve, ellenérzése, és ennek az adott esetben a beavatkozótól szervezetileg elkülönülő biztonsági őr általi kifejezésre juttatása, egy provokatív magatartásra („nácibank”, „Szálasi-korszak”) kifejtett - adott esetben akár sértő, az ügyintézés során nem elfogadott - válaszreakció, nem pedig egy, a beavatkozó által vélt tulajdonság vagy személyiségjellemző kifejezésre juttatása, végképp nem az ezen alapuló diszkrimináció. Ráadásul bármely védett tulajdonságot csak valamely csoporthoz viszonyítva, a vele azonos helyzetben lévőkhöz képest lehet értelmezni. A felperesnek a beavatkozóval fennálló elmérgesedett viszonya, helyzete egyedi, az csoportképző tényezőt nem jelent.
- [26] A fentieken túl a Kúria jelen tanácsa egyetért az elsőfokú bíróság által is hivatkozott kúriai döntésben foglaltakkal, mely szerint a felperes és a biztonsági őrök közötti konfliktus még csak nincs is közvetlen összefüggésben a beavatkozó működésével, így pusztán a biztonsági őrök magatartásának sérelmezése, a felperes és a biztonsági őr közötti párbeszéd az Ebktv. szerinti védett tulajdonságot nem alapozták meg {l. Kfv.VI.37.986/2017/12. sz. ítélet [29] pontja}. Igaz ez arra figyelemmel is, hogy az Ebktv.-be ütköző hátrányos megkülönböztetés szükséges feltétele, hogy az e megkülönböztetést alkalmazónak a jogsérelmet elszenvedő fél (vélt) védett tulajdonságáról bizonyított tudomása (feltételezése) legyen, azt a hátrányosan megkülönböztetett fél jellemzőjének tartsa. E meggyőződésnek a beavatkozó tekintetében kell fennállnia, ezért a biztonsági őr tudattartamának (a felperes megfogalmazása szerint az indítatásának) a vizsgálata, az indítványozott tanúk kihallgatása, a kamerafelvételek és a biztonsági szolgálatot ellátó céggel kötött szerződés beszerzése, továbbá a hangfelvételek igazságügyi szakértő általi megvizsgálása semmilyen jogi relevanciával nem bír, azok mellőzéséről az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött.
- [27] A felperes jogszabályi hivatkozás nélkül kifogásolta a fent megjelölt kúriai döntésben foglaltak elsőfokú ítéletben történő figyelembevételét, annak „időn túliságára” hivatkozással. A Kúria rögzíti, hogy a hivatkozott döntés egyrészt az elsőfokú ítélet meghozatalakor már megszületett, azt nyilvános tárgyaláson kihirdették, az azonos felekre figyelemmel a jelen perben félként szereplők által ismert volt. Tévedett a felperes akkor, amikor azt állította, hogy az ezen ítéletben foglaltakat az elsőfokú bíróság „perdöntő információként” vette figyelembe. A hivatkozott ítéletet az alperes még az elsőfokú ítélet írásba foglalása előtt megküldte az elsőfokú bíróság részére, a törvényszék az ítéletről már a perben tett előadásokból tudomással bírt (l. 22. sz. tárgyalási jegyzőkönyv). Hangsúlyozza a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság a hivatkozott ítéletet nem bizonyítékként értékelte, ugyanis a szóban forgó ítélet a felülvizsgált határozat tekintetében ténymegállapítást nem tartalmaz, így a perben megállapított tényállást befolyásoló ténybeli tartalmat sem hordoz, ekként a jogi indokolás alátámasztásaként jogszerűen volt figyelembe vehető.

- [28] A felperes anélkül kérte a terhére megállapított perköltség mérséklését, hogy erre vonatkozó érveit a felülvizsgálati kérelmében megjelenítette volna. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség meghatározása tekintetében az indokolási kötelezettségének eleget tett, döntésében okszerűtlen mérlegelés nem állapítható meg. A felperes nem jelölt meg olyan jogszabálysértést, amely alapot adhatna az elsőfokú ítéletben megállapított, a felperes terhére előírt költség összegének megváltoztatására.
- [29] A Kúria a fentiekre tekintettel, mivel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sérti, azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [30] *Önmagában egy sértő kifejezés nem alapozza meg azt, hogy az e kifejezést használó a címzettnek valamilyen védett tulajdonságát feltételezi.*
- [31] *Védett tulajdonságot csak valamely csoporthoz viszonyítva, azonos helyzetben lévőkhöz képest lehet értelmezni. Egyedi, kizárólag egy személyre jellemző speciális helyzet csoportképző tényezőt nem jelent.*

Záró rész

- [32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
- [33] A felperes részére engedélyezett teljes személyes költségmentességre figyelemmel a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.
- [34] A pervesztes felperes a régi Pp. 78. § (1) bekezdése és 86. § (3) bekezdése szerint köteles az az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni, melynek összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg, a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [35] A felperest képviselő pártfogó ügyvéd felülvizsgálati eljárásban felmerült díjának viseléséről a Kúria a régi Pp. 87. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [36] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. november 17.

Dr. Patyi András sk. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter sk. előadó bíró Dr. Dobó Viola sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő